



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 692/2020
02.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела превара у осигурању у саизвршилаштву из члана 223а став 4. у вези става 1. у вези чланова 33. и 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Драгана Доламића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције Спк-По4 151/19 од 07.11.2019. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 По1 Спк-2/20 од 27.01.2020. године, у седници већа одржаној дана 02.09.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Драгана Доламића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције Спк-По4 151/19 од 07.11.2019. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 По1 Спк-2/20 од 27.01.2020. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције Спк-По4 151/19 од 07.11.2019. године прихваћен је споразум о признању кривичног дела СККо.бр.158/19 од 07.11.2019. године закључен између Вишег јавног тужиоца у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције и окривљеног АА са браниоцем - адвокатом Срђаном Топаловићем, а по оптужници Вишег јавног тужиоца у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције КТО.Ко.200/19 од 07.11.2019. године, те је окривљени АА оглашен кривим због извршења продуженог кривичног дела превара у осигурању у саизвршилаштву из члана 223а став 4. у вези става 1. у вези чланова 33. и 61. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 4 (четири) месеца.

Истом пресудом окривљени је обавезан да на име накнаде штете плати оштећеном друштву за осигурање „Компанија Дунав осигурање“ Београд солидарно са ББ износ од 84.859,00 динара и солидарно са ВВ износ од 359.205,00 динара, те да

плати оштећеном осигуравајућем друштву „Wiener Stadtische osiguranje“ Београд солидарно да ГГ износ од 197.650,00 динара и солидарно са ДД износ од 182.185,00 динара, као и да плати оштећеном осигуравајућем друштву „ДДОР Нови Сад“ солидарно са ЂЂ износ од 102.540,00 динара, оштећеном осигуравајућем друштву „АМС Осигурање“ Београд солидарно са ЕЕ износ од 174.900,00 динара и оштећеном осигуравајућем друштву „Миленијум осигурање“ Београд солидарно са ЖЖ износ од 438.776,00 динара, а све у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде. Окривљени је обавезан да плати суду паушал у износу од 10.000,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 По1 Спк-2/20 од 27.01.2020. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и потврђена је пресуда Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције Спк-По4 151/19 од 07.11.2019. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Драган Доламић, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 7), 8) и 9), члана 439. тачка 3) и члана 441. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји као основан поднети захтев, те да укине у целини пресуде Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције Спк-По4 151/19 од 07.11.2019. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 По1 Спк-2/20 од 27.01.2020. године или да на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП преиначи наведене пресуде тако што ће окривљеном АА изрећи условну осуду, односно блажу кривичну санкцију, као и да у складу са чланом 488. став 3. ЗКП одреди да се одложи извршење пресуде Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције Спк-По4 151/19 од 07.11.2019. године до окончања овог поступка.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу захтев одбачен, јер нема прописан садржај.

Наиме, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да радња окривљеног коју је предузео у име и за рачун другог дана 27.03.2019. године, а која је ушла у састав продуженог кривичног дела превара у осигурању у саизвршилаштву из члана 223а став 4. у вези става 1. у вези чланова 33. и 61. КЗ за које је окривљени правноснажно оглашен кривим и осуђен, нема обележја тог кривичног дела, обзиром да се окривљени код овог догађаја појављује само као лице овлашћено од стране 33 да поднесе захтев за накнаду штете, а такво поступање окривљеног по ставу браниоца не

представља радњу извршења кривичног дела превара у осигурању из члана 223а КЗ, при чему се као лица која су управљала возилом означавају ББ и ЖЖ.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се у суштини указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, а због које окривљени преко браниоца у смислу члана 485. став 4. ЗКП може поднети захтев за заштиту законитости, се по оцени Врховног касационог суда не могу прихватити као основани.

Исти наводи истакнути у жалби браниоца окривљеног АА - адвоката Драгана Доламића били су предмет разматрања Апелационог суда у Крагујевцу који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалби браниоца окривљеног изјављеној против првостепене пресуде Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције Спк-По4 151/19 од 07.11.2019. године. Апелациони суд у Крагујевцу као другостепени је ове наводе оценио неоснованим и о томе на странама 2 и 3 другостепене пресуде Кж1 По1 Спк-2/20 од 27.01.2020. године изнео разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу је одбачен, јер нема прописан садржај.

Наиме, бранилац окривљеног као разлоге подношења захтева за заштиту законитости наводи и повреду закона из члана 438. став 1. тачка 7), 8) и 9) и члана 439. тачка 3) ЗКП, због којих је подношење захтева дозвољено окривљеном. Поред тога, бранилац окривљеног као разлог подношења захтева наводи и повреду закона из члана 441. ЗКП, при чему не прецизира који конкретно став члана 441. ЗКП је у питању, а окривљеном је подношење захтева дозвољено због повреда закона из члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Међутим, како бранилац окривљеног даље у образложењу захтева не образлаже у чему се конкретно састоје повреду закона из члана 438. став 1. тачка 7), 8) и 9), члана 439. тачка 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП, то је стога Врховни касациони суд оценио да у овом делу поднети захтев нема законом прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона (члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП), по налажењу овога суда, подразумева не само опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји, обзиром да Врховни касациони суд није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа повреда закона на коју се захтевом указује.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Драгана Доламића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев у односу на повреду закона наведену у изреци одбио као

неоснован, док је у осталом делу захтев одбацио на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

За председника већа-судија
Веско Крстајић,с.р.